

Karhun naapurina

Kesän tulon tietää siitä, että karhut alkavat parveilla Suomemme reuna-alueilla, kuten viimeksi Kauniaisissa. Se on pieni paikkakunta lähes maamme ääri rajoilla aika likellä Tallinnaa. Sen lasketaan kuuluvan perusteilla olevaan Suur-Helsinkiin, mutta sen sijaan nykyiseen Pien-Helsinkiin se ei kuulu, sillä se sijaitsee Espoo-nimisen kaupungin sisällä.

Kauniainen on jo ennestään tunnettu villieläimistään, sillä sen vaakunassa on orava. Karhuja sinne sikiää lähiseudun mittaamattomista metsistä.

Silminnäkijähavaintojen epätarkkuuden ja kielivaikeuksien takia on toistaiseksi hieman epäselvää, minkä sortin karhu on ollut tällä kertaa kysymyksessä. Asiantuntijat pitävät mahdollisena harmaakarhua, ruskeakarhua, jääkarhua, kodiakinkarhua, pesukarhua tai pussikarhua, ehkä myös pandaa tai teddykarhua.

Tuoreimpien arvioiden mukaan todennäköisin on kuitenkin verokarhu, sillä Kauniainen on saavuttanut kyseenalaista mainetta sen takia, että siellä on Suomen pienin veroprosentti, taitaa olla jotain 15. Sellainen luonnollisesti houkuttelee verokarhua, joka raapii joistakin kunnista jopa kolmasosan enemmän.

Mutta mitä noitten raukkojen rajojen elukat kuuluvat meille, valtakunnan keskusseutujen asukkaille?

Kuuluvatpa hyvinkin, sillä myös täältä käydään Kauniaisissa tai ainakin lähiseuduilla turisteina, katsomassa sikäläisiä luonnon ihmeitä. Silloin voimme törmätä karhuihin ja muihin petoeläimiin, jotka saattavat Kauniaisista levittäytyä myös naapurikaupunkeihin Espooseen, Helsinkiin, Vantaalle. Oulusta ja Rovaniemeltä saapuvat lentokoneet laskeutuvat juuri Vantaalle, joten matkustavaisten on syytä olla valppaina astuessaan alas koneesta. On eksoottista, mutta silti ikävää joutua heti saapuessaan vantaakarhun hampaisiin. Tiukan paikan tullen kannattaa tekeytyä helsinkiläiseksi tai muuten kuolleeksi.

Meillä on myös moraalinen vastuu Suur-Helsingin karhukannasta. Sikäläiset ihmiset ovat epäilemättä vilpittömiä luonnonlapsia, mutta eivätpä he taida saada aikaiseksi kotiseutujensa suojelua. Päin vastoin, uusia taloja, virastoja, tehtaita ja teitä rakennetaan kaiken aikaa, vaikka ne häiritsevät karhujen liikehtimistä.

Meidän, jotka ymmärrämme jotakin luonnonsuojelun päälle, on pidettävä huoli siitä, että moinen ihmissukukunnan itsekäs uhoaminen luonnon kustannuksella loppuu, kaikenlainen rakentaminen Suur-Helsingissä kielletään ja ainakin pahimmat valmiit rakennelmat, kuten Makkaratalo, eduskunnan lisärakennus ja rapistunut Finlandia-talo puretaan pois. Kaduille tulee istuttaa metsiä karhujen kuljettaviksi, ettei niiden tarvitse luonteensa vastaisesti kuljeksia avomaastossa.

Mikäli näitä toimia ei muuten saada aikaan, olemme valmiit äärimmäisiin keinoihin, kuten kytkeytymään ketteingeillä raitiovaunuihin, valtaamaan rakennustellingit, tai päästämään Korkeasaaren eläimet vapaiksi luontoon.

